

La humanitat

Any II : Núm. 333
Barcelona, dissabte, 3 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfon: 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

EL TUNEL SOTA L'ESTRET

Sembla que s'està creant una atmosfera favorable a la definitiva perforació de les serres submergides al lloc del que en altres edats fou el Calpe dels Poemes i de les llegendes.

Es colitza, en tots els tons, la conveniència d'aquesta atrevida foradada, que tant ha donat que parlar i que sembla està en vies d'ésser un fet. Fins sembla que hom compta ja, amb poderoses organitzacions econòmiques disposades a finançar el projecte. Aquest, diuen, està madurat i llest i només manca donar-li l'impuls inicial perquè esdevingui una realitat magnífica.

Així parlen els optimistes, aquells que tot ho veuen de color de rosa. Segons ells, la circumstància de partir de la península Ibèrica una de les boques de tan important forat significa una òptima creixença internacional del prestigi d'Espanya. El fet de convertir-se el seu territori en la clau mestra de les comunicacions ràpides i segures entre els dos continents, equival a fer de la nostra península una mena de terra de promissió.

No volem tirar aigua al vi ni cendra a l'entusiasme. La realització alludida té un aspecte simpàtic, que és l'aportació de remei a l'atur forçós. Sota aquest aspecte, celebrem i desitgem l'efectivitat de l'empresa. Però, no ens vingui de nou si algun dia aquest privilegi de "goal-keeper" internacional, reservat al nostre país, ens porta algun disgust seriós.

Penseu, que el fet d'ésser Bèlgica el camí més directe per a passar a França va desencadenar damunt d'ella la més desafortunada explosió del "furor teutònic" que esgota la seva metralla més mortífera, contra la dignitat i la vida dels belgues.

Això de dir que, a casa nostra, tenim la clau de futures i probables triomfes guerreres, pot ésser molt satisfactori per segons qui, però és una arma de dos talls.

De moment, Itàlia, ja arrufa el nas, i tot just coincidint amb l'anunci de la possible perforació sub-gibraltarina, ja es comença de coniar un núvol d'hostilitat. Sembla que el feixisme — que encara no ha patit el viatge d'Herriot — se sent molest pel to antifeixista — antiitalià, segons ells — de la premsa espanyola. Tot això, potser, són simples coincidències. Però caldria tenir-les en consideració abans de llançar al vol les campanes de l'entusiasme.

El senyor Anguera de Sojo al servei de la Lliga

El senyor Anguera de Sojo, que per dissort de Catalunya continua ocupant el càrrec de President de l'Audiència, ja servir aquest per afavorir els elements reaccionaris de dreta i tracta amb les seves maniobres dignes d'un jutge municipal d'un poble d'alta muntanya d'entorpir la bona marxa política de l'Esquerra Republicana de Catalunya, malgrat que aquest és el partit que té la majoria del nostre poble i, per tant, ha de governar; però el senyor Anguera de Sojo es veu que ja cas omís de la voluntat popular i segueix a les ordes dels elements dretistes.

Al poble de Martorelles, on es van celebrar les eleccions per al nomenament del jutge municipal sense cap incident, aquest no havia pogut prendre possessió del càrrec sense saber-ne els motius. El diputat pel districte del Vallès, el nostre estimat amic senyor Grau i Jassans, en assabentar-se d'aquesta arbitrariedad, va tenir dues entrevistes amb el President de l'Audiència, en les quals va quedar demostrat que el jutge de Martorelles no havia pres possessió perquè l'Audiència de Barcelona havia perdut les actes. En vista d'això el nostre amic va portar les còpies i els certificats corresponents i el senyor Anguera, seguint la seva tàctica jesuítica, va prometre que proveiria immediatament la plaça com era de justícia, no complint la seva paraula. Després entrarem en període electoral i alligà com excusa el mateix per a no proveir-la, i prometé el dia de l'escrutini, al Palau de la Generalitat, al nostre amic Grau i Jassans que el següent dia d'acabat dit període elec-

toral, ja tenia signat el nomenament del jutge elegit, passant dies, i assabentant-nos amb gran sorpresa que el senyor Anguera de Sojo decidí proveir l'esmentada plaça perquè el senyor Tries de Bes, diputat de la Lliga, li ha demanat.

Esperem que en la primera ocasió els nostres amics diputats al Parlament de Catalunya s'aixequin en el mateix i plantegin el debat sobre la conducta d'aquest senyor que tants greuges ha fet al poble lliberal de Catalunya i que entenem que no pot continuar ni un moment més en la Presidència de l'Audiència de Barcelona.

EL CRIM DE GRACIA

La policia continua fent gestions en el supòsit de què Suàrez i Guerrero són els presumptes autors de l'assassinat

Per la policia ha estat comunicat al Jutjat que els agents que practiquen gestions per a detenir els autors del crim del carrer de Salines han aconseguit esbrinar que els presumptes assassins, en fugir de Barcelona, estigueren a Papiol on, havent desvetllat sospites, els moços d'Esquadra d'aquell lloc, procediren a escorcollar-los, però no els trobaren cap arma.

També sembla que la policia ha esbrinat que a mitjans del mes passat es presentà una dona al comissari de policia de Tarragona i li manifestà que dos individus de mala nota, un dels quals li era conegut, li féu l'encàrrec d'anar a

UNA NOVELTAT Ahir va donar-se, en vers, una conferència cavernícola

Ahir, a la Sala Mozart, el propagandista catòlic senyor Saenz de Barés va donar una conferència sobre Espanya i les seves esperances.

Això no tindria res de particular si no fos que el senyor Saenz de Barés va tenir l'acudit de donar la seva conferència en vers.

Entre ript i ript, el conferenciant va deixar clar com l'aigua que Espanya sols pot salvar-se per la fe catòlica.

Trobem el procediment digne d'ésser copiat. I si, d'ara endavant, el senyor Saenz de Barés barreja, en les seves conferències, uns compassos de fox i uns cuplets alegrois, encara més que més.

Tot és començar.

De nou a deu d'aquest vespre, arribarà a Barcelona la carrossa automòbil que porta el cadàver del mestre Vives

Madrid, 3. — A dos quarts de cinc de la matinalada arribà al cementiri de l'est la carrossa fúnebre que ha de conduir a Barcelona el cadàver del mestre Vives. A les oficines de la Generalitat a Madrid estigueren el senyor Damians, que porta la representació de la Generalitat catalana per a tot el que es refereix al trasllat de les despulles, i el senyor Lluís Calvo que representa a la família i a la Societat d'Autors. A les onze del matí es féu càrrec de les despulles el senyor Lluís Calvo i seguidament es posà en marxa, emprenguent el viatge a Barcelona, la carrossa automòbil. Es suposa que arribarà a la capital de Catalunya entre les nou i les deu de la nit.

—Què diu? Que vàreu votar l'Esquerra? Esteu condemnat sense remissió!

Davant una hora històrica

Imminent l'obertura del Parlament català, que significa la fi de l'opressió de què ha estat objecte el nostre poble, el venerable President de la Generalitat ha adreçat la seva paraula als catalans per mitjà del ban que publiquem a continuació:

El President de la Generalitat al poble de Catalunya:

Dimarts que ve, dia 6 de desembre, serà oficialment inaugurat el Parlament de Catalunya, institució cabdal de l'autonomia restaurada. La lletra de l'Estatut es fa així realitat, i el nostre poble posseirà una altra vegada l'instrument polític de la seva llibertat col·lectiva.

Fera més de dos-cents anys que Catalunya no tenia Corts pròpies, suprimides pel primer Borbó d'Espanya, com totes les altres institucions polítiques del nostre passat gloriós. I encara en els dos-cents anys darrera de llur resistència, aquelles Corts, molt de llarg en llarg aplegades pels monarques de la dinastia austríaca, ja no eren sinó una ombra de les Corts Catalanes de l'època nacional.

Ara repremem l'autèntica tradició catalana, tot adaptant-la als temps moderns. Les Corts que van ésser inaugurades seran més lliures i més democràtiques que les antigues Corts. Cap rei ni cap lloctinent no haurà de convocar-les ni podrà dissoldre-les. Magistrats i governants catalans, elegits per catalans, regiran Catalunya. La igualtat política — tan avinguda amb el temperament català — ha fet desaparèixer els Braços parlamentaris d'abans i ha concentrat la sobirania en mans de la multitud, on tots els estaments es fonen dins la ciutadania única. En reparèixer les Corts damunt la terra lliure de Catalunya, no seran, doncs, una pàlida i reduïda imatge de les Corts medievals, ans bé en seran una ampliació liberal i republicana.

Gran diada, gran festa, ha d'ésser per a tots els catalans la del 6 de desembre, i esperem que el nostre poble exterioritzarà bellament la seva joia. Ens rescabem amb dignitat de la dolorosa minva que sofrírem a través de les centúries opaques de la decadència. Triomfem ara de totes les forces d'opressió i d'assimilació que volgueren convertir Catalunya, vella nació rica i plena, en província humil i subordinada, bona només per a treballar a profit dels altres. Catalunya, tot mantenint la convivència amb la democràcia hispànica, passa a ocupar el seu lloc en el rengle dels pobles un dia esclafat per l'Europa imperial i monàrquica i alliberat després per l'Europa nacional i republicana.

El Parlament de Catalunya és la representació de tots els catalans, i la seva labor ha d'ésser feta per a tots. Però ha d'ésser feta més per a aquells que tenen menys, per als que pateixen de l'escassetat dels béns materials i espirituals. En la mesura de les seves facultats i de les seves possibilitats, el nostre Parlament ha d'estendre a les classes treballadores la seguretat normal de la vida, la part de benestar que correspon a la civilització contemporània, l'usdefruit del creixent patrimoni de la cultura.

Anem a fer, amb la Catalunya de sempre, una Catalunya de tots. No solament de tots els partits, sinó també de tots els estaments i de totes les contrades de la nostra terra. Que cada català pugui gaudir de la seva part del patrimoni col·lectiu. Que cada català vegi en la nova Catalunya, més que un nom geogràfic i més que una bandera flamejant: Que hi vegi una ampla llar de treball, de cultura i de justícia.

Tots els catalans — els de sang, els de llengua, els de naixença, els de residència — participaran en els avantatges de l'organització autònoma. Considerem, també, catalans — volem remarcar-ho —, tots aquells que, residint a la nostra terra, conviuen amb nosaltres i se senten compenetrats amb els nostres anhels i ideals.

Un comte-rei català, Pere III, pogué dir davant les Corts generals de l'any 1383, que els seus pobles eren els més lliures del món. Doncs el nou règim d'autonomia, per les seves lleis i pel seu govern, ha de restituir al poble català aquell privilegi de llibertat màxima.

CATALANS! En aquesta gran hora històrica que posa en mans de nosaltres mateixos una part important del nostre alt destí, hem de saludar amb una alegria vibrant d'esperances el primer Parlament de la nova etapa autònoma, en el curs de la qual podem refer una Catalunya políticament lliure, socialment justa, econòmicament pròspera i espiritualment gloriosa.

Palau de la Generalitat, 3 de desembre de 1932.

FRANCESC MACIÀ.

JOHN BULL I ELS DEUTES
—Ves quina manca feia que Colom hagués descobert l'America!

ta i poguessin els seus complicats entrar fàcilment a la casa sense necessitat de forçar la porta i cridar l'atenció del veïnat.

També manifestà l'esmentada dona que el Moreno i el seu amic li havien encarregat que procurés preocupar-se una documentació falsa amb l'objecte de facilitar la fugida del Suárez.

De totes aquestes declaracions fou aixecada acta a presència del Comissari de Tarragona i conduïda després la dona a presència del jutge de l'esmentada ciutat, al qual ratifica tot el que havia dit.

Aquest fet ha vingut a donar estat de veritat a tot el que ha manifestat la indicada dona puix que el fet de voler els esmentats individus desfer-se'n prova que la declaració de la repetida dona ha vingut a destruir els seus plans.

Aquest fet ha vingut a donar estat de veritat a tot el que ha manifestat la indicada dona puix que el fet de voler els esmentats individus desfer-se'n prova que la declaració de la repetida dona ha vingut a destruir els seus plans.

Aquest fet ha vingut a donar estat de veritat a tot el que ha manifestat la indicada dona puix que el fet de voler els esmentats individus desfer-se'n prova que la declaració de la repetida dona ha vingut a destruir els seus plans.